

kan blive det. Som man vil se, hjælper denne Bestemmelse for det første dem, der fra Barndommen af, det vil sige før det 15de Aar, har været Invalider. Dernæst virker den som Overgangsbestemmelse, og endelig er der ogsaa noget mildnende i denne Bestemmelse, saaledes at man ikke for bestandig udelukker dem, som ikke har meldt sig til Invalidforsikringen.

Dette er altsaa de almindelige Principper, der ligger til Grund for de foreliggende Forslag. Hvad angaar de enkelte Forslag, skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger og herunder omtale de væsentligste af de Ændringer, der er foretagne under Behandlingen i det andet høje Ting. Vedrørende Invalidforsikringsforslaget kan det først bemærkes, at ethvert ubemidlet Sygekassemedlem er invalideforsikret. Invalidpræmien var oprindeligt i Regeringens Forslag fastsat til 4 Kr. 80 Ø. for de ubemidlede, og saa var det bestemt, at denne Præmie kunde forandres efter Forhandling med et Rigsdagsudvalg, idet det var Tanken, at Staten og Kommunen overtog en vis Del; Præmien kunde forskydes, efterhaanden som det viste sig at være nødvendigt. I Folketingsudvalget kom man imidlertid ind paa en anden Ordning, og der skabtes Enighed mellem nogle modstridende Parter ved at graduere Præmierne efter Indtrædelsesalderen, saaledes at man satte Præmien til 4 Kr. 80 Ø. indtil det 30te Aar, til 7 Kr. 20 Ø. fra det 30te til det 38te Aar og til 9 Kr. 60 Ø. efter det fyldte 38te Aar; for de bemidlede, der var overgaaet fra de ubemidlede Kreds til de bemidlede, indførtes en lignende Graduering af Præmien.

Det foreslaaede endvidere, at Invalidrenten skal udgøre 800 Kr. og løbe til det 62de Aar. Efter den Tid vil de paagældende jo kunne faa Alderdomsunderstøttelse eller forhaabentlig snart Aldersrente; eller ogsaa kunde man tænke sig, at Forholdet blev ordnet saaledes, at det offentlige, Stat og Kommune, betalte, men at det gik igennem Invalidefonden for dem, der efter det 62de Aar var ude af Forsikringen.

Som Bærer af Forsikringen foreslaaer oprettet Invalidforsikringsfonden, og der er endvidere foreslaaet Oprettelsen af en Invalidforsikringsret, bestaaende af en Formand, Præsidenten, og 4 Medlemmer, hvoraf to skal være Læger og to ubemidlede i Sygekasselovens Forstand. Hertil er i Folketinget føjet en Ændring, hvorefter der skal medtages en Arbejdsgiver.

I Bilagene til Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat, har man nærmere gjort Rede for de Udgifter, der kan antages

at ville falde paa det offentlige. Man har ment, at Statens og Kommunernes Udgifter vil blive godt 2,6 Mill. Kr. for hver og efter nogle Aars Forløb vil stige til 5,2 Mill. Kr. Disse Beløb hviler paa de Talberegninger, man har i Øjeblikket. Det er meget muligt, at hvis Procenttallet stiger — og man regner jo med, at Befolkningstallet i al Almindelighed vokser —, vil Beløbene ligeledes stige. Men de Tal, der her erantørte, er for Tiden vejledende med Hensyn til, hvorledes de økonomiske Forhold kan tænkes at udvikle sig, idet man jo altid kan gøre den Beregning — og meget let gøre den —, hvorledes det vilde stille sig, hvis Procenttallet skulde vokse fra 60 op til f. Eks. 80 à 85, som der er nævnt. Gradueringen af Præmien vil bevirke, at der kommer noget større Indtægter. Man har beregnet dem til at ligge mellem 800 000, 900 000 og 1 Mill. Kr., maaske noget over 1 Million, men det vil jo kun være et Maksimumsbeløb, der i saa Henseende bliver Tale om. Efterhaanden som Medlemmerne mere kommer ind i den unge Alder — og det er Tanken med denne Bestemmelse, at den skal drage de unge til at melde sig ind i Tide —, efterhaanden som det sker i større og større Udstrækning, kommer dette til direkte økonomisk at spille en mindre Rolle. Men paa den anden Side faar Forsikringsfonden en Fordel derigennem, at alle, eller det store Flertal, melder sig ind i den unge Alder.

Fonden, for hvilken Sygekasseinspektøren skal være Forretningsfører, staaer under en Direktion paa 3 Medlemmer, en af Indenrigsministeren valgt Formand, et af Finansministeren valgt Medlem samt altsaa Sygekasseinspektøren. I det andet høje Ting er Bidraget til Administrationen sat op fra 2 til 5 pCt. Det var i det oprindelig fremsatte Lovforslag foreslaaet, at det skulde være 2 pCt. Jeg udtalte imidlertid allerede ved første Behandling i Folketinget, at det var noget skønsomt, hvad man i saa Henseende vilde sætte, og der blev i Folketinget stillet Krav om, at man skulde gaa til 10 pCt., hvilket dog vilde være urimeligt. Efter nøjere Overvejelse af hele dette Spørgsmaal i Folketingsudvalget endes man om, at det kunde være forsvarligt at sætte Administrationsbidraget til 5 pCt.

Vedrørende Sygekasseloven skal jeg først gøre opmærksom paa, at det i det oprindelig fremsatte Lovforslag var foreslaaet, at den Bekendtgørelse, der skal udstedes om Sygekassemedlemmernes Indtægt og Formue, skulde udfærdiges hvert 3die Aar i Stedet for som i Sygekasseloven paabudt